

[Birkholm]

for resten også den politiske krise, vi efterhånden er havnet i, en anden vej end den, Schlüterregeringen tilbyder. Det kræver et radikalt brud med den borgerlige politik. Løsningerne og vejen frem findes til venstre og kun til venstre.

Preben Lange (Grøn.):

Egentlig var det min tanke, at jeg i forbindelse med generaldebatten om finansloven ville beskæftige mig med den aftale, de radikale har indgået med regeringen om salg af statens aktier i Kryolitselskabet og om provenuets anvendelse. Men da jeg i dagspressen har erfaret, at de radikale er indstillet på, at en del af provenuet skal kunne anvendes i Grønland, håber jeg, at de radikale selv vil følge dette spørgsmål op, hvis finansloven skulle blive vedtaget i dag.

Meget tyder imidlertid på, at en sådan løsning ikke kommer. Der er lagt op til et internt dansk opgør i denne sal, og det ønsker jeg på samme måde som min kollega fra Grønland ikke at deltage i, idet jeg mener, at de danske folketingsmedlemmer må klare dette selv.

Jeg kan dog ikke undlade at tænke på et enkelt ønske, som hr. Arentoft er kommet med sidst på eftermiddagen. Hr. Arentoft foreslog, at man burde sætte sig til forhandlingsbordet, selv om det måtte betyde, at man eventuelt skulle forhandle, til solen igen stod op. I den forbindelse vil jeg sige, at det er lykkeligt, at folketinget ligger i København og ikke i Thule, for dér står solen først op igen den 27. februar.

Finansministeren (Christophersen):

Der har i dag været ført en meget lang debat om næsten alle de emner, der kunne bringes ind under finanslovens indholdsfortegnelse. Der er indtil nu, så vidt jeg har kunnet regne op, været mere end 200 indlæg, og vi har alene i første runde brugt næsten 10 timer. Jeg tror derfor, alle vil forstå, at jeg ikke nu skal begynde at kommentere hvert enkelt af disse mere end 200 indlæg. Jeg har heller ikke noget ønske om at polemisere mod andre medlemmer eller mod enkelte partier. Derimod vil jeg gerne på regeringens vegne, her hvor vi måske nærmer os afslutningen, udtale mig om det, der efter regeringens opfattelse er det helt afgørende og i vir-

keligheden det eneste, der overhovedet har betydning.

Ved regeringens tiltræden ved vi jo at vores land befandt sig i en meget dyb økonomisk krise med stigende arbejdsløshed, med voksende underskud både over for udlandet og over for den enkelte borger, fordi staten stiftede en stadig større gæld. Der var utryghed. Folk var bange for at miste deres arbejde. De var bange for, at deres virksomhed skulle lukke. Der var også en følelse af, at vores land var i en situation, hvor omverdenen begyndte at se på os med allerstørste mistillid og skepsis.

Regeringen har i sine første 15 måneder brugt alle sine kræfter på at få standset denne farlige udvikling. Regeringen har med bistand fra et flertal i folketinget gennemført en lang række beslutninger, som helt påviseligt og ubestrideligt, selv for oppositionen, har rettet op på en del af problemerne. Men der er også grund til at sige i dag, hvor vi står over for tredjebehandlingen af regeringens finanslovsforslag, at vi stadig befinder os i en uhyre kritisk situation. Det er vigtigt at holde fast ved det. Det er vigtigt, fordi der foran os stadig ligger en meget lang periode, hvor et arbejde skal gøres færdigt. Der er stadig langt igen, inden vi har fået vendt gældsætningen til udlandet til et overskud. Der er stadig langt igen, inden vi har fået løst det alvorlige arbejdsløshedsproblem, og der er stadig langt igen, inden vi har fået skabt den fornødne tryghed i familierne, hos den enkelte, i hele vores befolkning. Derfor har regeringen også lagt vægt på, at samtidig med at en optimisme bredte sig og en tillid begyndte at vokse frem, måtte vi stadig understrege nødvendigheden af at fortsætte den kurs, som hr. Erhard Jakobsen så helt rigtigt beskrev tidligere på dagen, for hvis vi giver op nu, har vi tabt det hele, og så har det hele ikke haft noget formål.

Jeg vil gerne på regeringens vegne sige, at målene for den økonomiske politik, vi har lagt frem, og som vi har arbejdet på med bistand fra et flertal i de sidste 15 måneder, i og for sig ikke er mange, men de er til gengæld meget klare.

Vi ønsker at styrke eksport, produktion, investering og beskæftigelse, for det er den politik, som afgørende skal genskabe trygheden i samfundet, i familierne og hos den enkelte. Det er også den politik, der skal give